

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 3.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.50 „

Zgierz,

dnia 20 czerwca
1931 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem . . . 50 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Obowiązek oświetlenia klatek schodowych i ustępów. Wyszło rozporządzenie porządkowe Wojewody Łódzkiego z dnia 6 maja 1931 r. o wewnętrznym oświetleniu domów.

Rozporządzenie to przewiduje, że wnętrza bram, korytarze, wejścia do klatek schodowych i ustępów ogólnych oraz klatki schodowe i ustępy ogólne we wszystkich domach na obszarze miast Województwa Łódzkiego powinny być od zmroku do czasu zamknięcia bram, ustalonego obowiązującymi przepisami, w należyty sposób oświetlone. Korytarze, klatki schodowe i ustępy ogólne, nie posiadające bezpośredniego dostatecznego oświetlenia dziennego, powinny, być również oświetlone przez cały pozostały czas otwarcia bram.

Za należyte oświetlenie uważa się:

1. w domach, posiadających instalację elektryczną:
 - a) oświetlenie wnętrza wszystkich bram w danym domu za pomocą lampki elektrycznej, umieszczonej u góry pośrodku wnętrza o sile co najmniej 25 świec. Nad listą lokatorów, o ile lista ta jest umieszczona w miejscu nieposiadającym oświetlenia, dostatecznego do jej łatwego odczytania, winna być umieszczona lampka o sile co najmniej 10 świec;
 - b) oświetlenie wszystkich korytarzy w danym domu prowadzących do mieszkań względnie pojedynczych pokoiów lampkami elektrycznymi o sile 16 świec po 1 lampce na każde 6 mtr. korytarza;
 - c) oświetlenie wejść do ustępów ogólnych oraz wejść do klatek schodowych, z wyjątkiem wejść do klatek wychodzących na bramy lampkami elektrycznymi, umieszczonymi u góry, pośrodku wejścia o sile 5 świec;
 - d) oświetlenie klatek schodowych na każdym piętrze lampkami elektrycznymi o sile 25 świec;
 - e) oświetlenie wnętrza ustępów ogólnych lampką elektryczną o sile co najmniej 16 świec;
2. w domach, posiadających instalację gazową — oświetlenie według zasad wskazanych w pkt. 1 i zapomocą urządzeń gazowych o sile światła, odpowiadającej normom, ustalonym dla domów posiadających instalacje elektryczne;
3. w domach nieposiadających instalacji elektrycznych lub gazowych — oświetlenie według zasad wskazanych w pkt. 1 zapomocą lamp naftowych lub innych o sile światła, odpowiadającej normom, ustalonym dla domów nieposiadających instalacji elektrycznych.

Zejszycia do piwnic, suteryn i podziemi prowadzące bezpośrednio z klatek schodowych, o ile nie są stale zamknięte, winny być od zmroku do wschodu słońca oświetlone umieszczoną nazewnątrz lampą o sile co najmniej 6 świec.

Obowiązek przestrzegania przepisów, podanych wyżej, ciąży na właścicielu wzgl. dzierżawcy domu oraz dozorcę domowym.

Przepisy, zawarte w niniejszym rozporządzeniu, nie dotyczą domów, zamieszkałych w całości i wyłącznie przez właściciela lub jednego tylko lokatora.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86) karą grzywny do 500 złotych lub karą aresztu do 14 dni albo obu temi karami łącznie.

Do orzekania o czynach karalnych powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Przepisy powyższe wchodzą w życie na obszarze całego Województwa Łódzkiego z dniem 1 września 1931 r., aby dać możność właścicielom domów do urządzenia brakujących instalacji.

W sprawie przedkładania odwołań od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego. W myśl art. 15 ustawy z dnia 3-go lutego 1931 r. o państwowym funduszu drogowym (Dz. Ustaw № 16) płatnikom przysługuje prawo odwołania od opłaty w terminie 14 dni od dnia następnego po doreczeniu nakazu płatniczego za pośrednictwem władzy wymiarowej do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Odwołania takie już wpływają albo bezpośrednio do Urzędu Wojewódzkiego albo za pośrednictwem władzy wymiarowej bez niezbędnych dokumentów. Z uwagi na to zawiadamia się płatników wspomnianych opłat, że odwołania udokumentowane winny być wniesione tylko przez ten urząd, który uskutecznił wymiar.

Dokumenty do rejestru mieszkańców. W myśl nowych przepisów o meldunkach oraz ewidencji ludności założone zostają rejestry mieszkańców, które obejmować będą nazwiska wszystkich osób w mieście zamieszkujących. Nikt nie może być zapisany w dwóch lub więcej miejscowościach, mogą być zapisane tylko w jednej z nich, a mianowicie w tej, która stanowi siedzibę główną. Rejestry mieszkańców założone zostaną na podstawie materiału, uzyskanego w drodze ankiety, dokonanej za pośrednictwem właścicieli domów. Do zapisania do rejestru i wypełnienia wszystkich rubryk wymagane jest potwierdzenie danych, objętych ankietą właściwymi dokumentami. W tym celu w interesie ludności jest zaopatrzenie się w metryki urodzenia, ślubu i ewent. wyciągu z ksiąg stałej ludności i złożenie tych dokumentów możliwie w jaknajkrótszym czasie w Wydziale Meldunkowym Magistratu w godzinach urzędowych od godz. 8-ej do 15-ej. Zwraca się uwagę na to, że w wypadku niedostarczenia wspomnianych dokumentów dana osoba w przyszłości nie będzie mogła otrzymać dowodu osobistego wzgl. innego aktu urzędowego, zawierającego dane personalne, niewidocznie w rejestrze, ponieważ wypełnienie wszystkich rubryk rejestru może nastąpić dopiero po dostarczeniu wymaganych dowodów i dokumentów.

Przy tej sposobności zwraca się ponownie uwagę na to, że wszystkie osoby, przebywające dłużej aniżeli 24 godziny w Zgierzu, bez względu na to, czy zamierzają tu zamieszkać, czy też przybywają na czasowy pobyt, powinny być zameldowane w Wydziale Meldunkowym. Zameldowanie winno być dokonane przez właściciela domu lub osobę go zastępującą przed upływem 48 godzin od przybycia do danego domu.

Niedopełnienie formalności meldunkowych karane jest grzywną do 2,000 zł. lub karą aresztu do 4 tygodni.

Nowa ustawa przeciwalkoholowa. W Dzienniku Ustaw z dnia 3 czerwca r. b. ogłoszona została ustawa o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych. Ustawa ta wprowadza cały szereg ograniczeń i jest w niektórych postanowieniach znacznie surowsza, niż dotychczasowa. Poza tem obejmuje ona szczegółowe przepisy odnośnie sposobu dokonywania plebiscytu w sprawie zakazu sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5° alkoholu.

Zakazuje się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych:

- w pociągach oraz na całym obszarze zabudowań kolejowych i przystani statków, z wyjątkiem wagonów restauracyjnych i restauracji kolejowych pierwszej i drugiej klasy na stacjach węzłowych, końcowych i granicznych oraz bufetów kolejowych na stacjach końcowych i granicznych w godzinach, które określi rozporządzenie wykonawcze;
- na całym obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych, w pomieszczeniach straży ogniowej oraz w lokalach i miejscach, przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych, z wyjątkiem wypadków, w których lokale te użyte będą za każdorazowym zezwoleniem właściwych władz do urządzania zabaw lub przedstawień;
- w domach ludowych oraz w pomieszczeniach i miejscach, w których odbywają się przetargi publiczne — przez czas tych przetargów;
- w miejscowościach, w których został uchwalony przez gminę zakaz sprzedaży napojów alkoholowych;
- w dni świąteczne, przyczem ograniczenia w tym wypadku obowiązują od godziny 6-ej do godziny 14-ej.

Nie mogą być nadane zezwolenia na miejsca (lokale) detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem, znajdujące się w odległości krótszej niż 100 metrów od zewnętrznych granic budynków, w których mieszczą się kościoły, klasztory lub świątynie wyznań, w Państwie uznanych, szkoły, zakłady naukowe i wychowawcze, sądy więzienia, dworce i stacje kolejowe, przystanie statków, koszary, zakłady, zatrudniające więcej niż 50 robotników, oraz od zewn. granic cmentarzy.

Gminy miejskie i wiejskie władne są w obrębie swoich granic uchwalić całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5° alkoholu. Uchwała taka powinna zapaść w drodze głosowania powszechnego mieszkańców gminy z większością głosów, przy udziale przynajmniej połowy uprawnionych do głosowania. Uprawnionym do głosowania jest mieszkaniec gminy, posiadający czynne prawo wyborcze do Sejmu.

Wyniki przekroczenia przepisów niniejszej ustawy karani będą grzywną do 300 złotych lub aresztem do dwóch tygodni, w razie zaś powtórzenia przestępstwa grzywną do 500 złotych lub aresztem do 4 tygodni. Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone łącznie.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swobodnego uznania, jednakże w wysokości nie ponad 2 tygodnie.

Kto w stanie nietrzeźwości, wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych, zachowaniem swoim daje powód do publicznego zgorszenia, tudzież kto w stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznym, bez względu na swoje zachowanie, podlega karze, przewidzianej powyżej.

Takiej samej karze podlega ten, kto drugiego do stanu nietrzeźwości doprowadził, albo kto drugiemu, będącemu w tymże stanie, napoje alkoholowe wydaje. Kto przekracza ten przepis, odpowiada solidarnie z winnym nietrzeźwym za szkody i straty, wyrządzone przez niego innym osobom.

Kto po godzinie prawnie przepisanej przebywa w lokalu detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem, mimo, iż go gospodarz (koncesjonariusz względnie jego zastępca) lub przedstawiciel uprawnionej władzy wezwał do wyjścia, będzie karany grzywną do 200 złotych.

Gospodarz lokalu (koncesjonariusz względnie jego zastępca), zezwalający na przebywanie w swym lokalu detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych gości po przepisanej prawnie godzinie, będzie karany grzywną do 300 złotych lub aresztem do 2 tygodni.

Kto na zabezpieczenie należności, skredytowanych za napoje alkoholowe, sprzedane detalicznie lub pozbyte detalicznie w inny sposób, a zwtaszcza podane na miejscu do spożycia, żąda albo przyjmuje zastaw albo porękę, tudzież kto usiłuje obejść przepisy zapomą aktu pozornego, lub tym sposobem, że każe sobie wystawić dokument, a w szczególności weksel, będzie karany grzywną do 1000 złotych lub aresztem do 6 tygodni. Kary grzywny i aresztu mogą być nałożone łącznie.

Karom, przewidzianym powyżej, uiega także gospodarz lokalu (koncesjonariusz względnie jego zastępca), rozmyślnie nie przewidzianą należycie popełnianiu w swem przedsiębiorstwie przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Gospodarz lokalu (koncesjonariusz względnie jego zastępca), dopuszczający skutkiem braku dozoru lub innego niedbalstwa do popełnienia w jego przedsiębiorstwie przez drugą osobę jednego z przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie, będzie karany grzywną do 300 złotych lub aresztem do 2 tygodni. Kary grzywny i aresztu mogą być nałożone łącznie.

W razie dwukrotnego w ciągu jednego roku kalendarzowego skazania w myśl niniejszej ustawy może władza skarbowa w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej cofnąć koncesję na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, orzekając równocześnie na pewien czas lub na zawsze niezdolność do uzyskania nowej koncesji.

Do orzekania o czynach przestępczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Uprawnienie do przeprowadzenia instalacji elektrycznych. Ministerstwo Robót Publicznych specjalnym okólnikiem zwróciło uwagę na to, że w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowym przedsiębiorstwa instalacji elektrycznych wolno prowadzić dopiero po uzyskaniu koncesji. Podanie o udzielenie koncesji należy wnieść do władzy przemysłowej I instancji przy Starostwie Łódzkim Powiatowem. Podanie winno zawierać następujące dane: imię, wiek, przynależność państwową i miejsce zamieszkania rozpoczynającego przemysł, rodzaj przemysłu z możliwie dokładnym określeniem przedmiotu przedsiębiorstwa, miejsce prowadzenia przemysłu i firmę przedsiębiorstwa. Ubiegający się o koncesję winien wykazać odpowiednią umiejętność zawodową.

Przemianowanie ulic. Na posiedzeniu Rady Miejskiej z dnia 27 maja r. b., ustalono nowe nazwy ulic w obrębie miasta, a mianowicie:

- Rynek Kilińskiego zamienić na „Plac Kilińskiego“, gdyż Rynek Kilińskiego w ścisłym słowa tego znaczeniu nie jest rynkiem.
- sz. Łódzką na odcinku od ul. 3 Maja do „Kuraka“ nazwać ul. 1 Maja (przedłużenie starej),
- ul. bez nazwy, łączącą sz. Łódzką z ul. Towarową obok składu węgla Kruszego, nazwać ul. Orlą,
- ul. Towarową nad torem kolejowym na odcinku od ulicy 3 Maja do mostu kolejow. przemianować na ul. Kolejową,
- drogę polną za koleją Łódź-Kaliska równoległą do plantu kolejowego nazwać ul. Twardą,
- drogę Chełmską obok leśniczówki na „Chełmach“ nazwać ul. Uroczą,
- drogę Chełmską na odcinku od sz. Łódzkiej do granicy nazwać ul. Chełmską,
- ul. bez nazwy zaprojektowaną z gruntów B-ci Becnecker na odcinku od ul. Zakręt do Bzury nazwać ul. Republikańską,
- ul. bez nazwy, położoną na granicy gruntów miasta Zgierz i folwarku Rudunki (gm. Łągiewniki), nazwać ul. Graniczną,
- drogę polną bez nazwy, ciągnącą się od ul. Sienkiewicza do plantu kol. obok posesji Obremskich i Maciejewskiej, nazwać ulicą Miłą,
- drogę polną bez nazwy, ciągnącą się od ul. Sienkiewicza do plantu kol. obok posesji Regedzińskiej, nazwać ul. Złotą,
- drogę polną łączącą ul. Reymonta z ul. Andrzeja, nazwać ulicą św. Jana,
- drogę polną przy ul. Piątkowskiej, ciągnącą się od ulicy Reymonta w stronę plantu kol., nazwać ul. Północną,
- drogę polną, ciągnącą się od ul. Łęczyckiej do drogi Bazylijskiej, nazwać ul. Kątną,
- drogę polną, łączącą nowy Rynek z ul. Parzęczewską, nazwać ul. Targową,
- drogę polną, łączącą nowy rynek z drogą obok cmentarza katolickiego nazwać ul. Hożą,
- drogę polną przy cmentarzu katolickim, łączącą ul. Parzęczewską z drogą Jedlicką, nazwać ul. św. Anny,
- ul. bez nazwy obok posesji Rymera, łączącą ul. Jagiellońską z ul. Sokoła, nazwać ul. Małą,
- drogę polną, łączącą drogę Sokołowską z lasem Okregli do wili Lipnowskiego, nazwać ul. Piękną,

- 20) drogę polną, łączącą drogę Sokołowską z majątkiem Gerlicza, nazwać ul. Wieleśką,
- 21) ul. w Adelmówku, łączącą drogę przy „Parku Ludowym” z torem kolejowym, nazwać ul. Lipowa,
- 22) drogę, łączącą sz. Łódzką z willą Gibraltera, nazwać ulicą Sosnowa,
- 23) II drogę polną od „Parku Ludowego” do toru Łódź-Kaliska, nazwać ul. Szopena,
- 24) III drogę polną od „Parku Ludowego” w stronę toru kol. Łódź-Kaliska, powstałą przez parcelację gruntu Kutnera, nazwać ul. Prosta,
- 25) Rybny Rynek nazwać Placem Rybnym,
- 26) drogę polną przy willi Brodacza za torem kolejowym nazwać ul. Zagajnikową.

Zaopatrzenie byłych skazańców politycznych. W Dzienniku Ustaw z dnia 20 maja b. r. ogłoszony został jednolity tekst rozporządzenia Rrezydenta Rzpl. z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych. Wspomniane rozporządzenie w nowym brzmieniu obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1931 r. z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych ustawą z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. № 29). Zaopatrzenie przysługujące na zasadzie tego rozporządzenia:

a) osobom, które za działalność, zmierzającą do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego lub zjednoczenia ziem polskich, wchodzących w skład Państwa Polskiego, wyrokami sądów państw obcych, względnie orzeczeniami władz administracyjnych lub wojskowych, zostały skazane na karę ciężkiego więzienia, albo inną karę pozbawienia wolności, na przeciąg co najmniej jednego roku, względnie karę osiedlenia;

b) osobom, które aresztowane za działalność określoną pod literą a), jako podejrzane o zdradę stanu lub inne zbrodnie polityczne, zagrożone karą śmierci, ciężkich robót, pozbawienia wolności na przeciąg co najmniej jednego roku, względnie karą osiedlenia, — pozostawały łącznie w aresztach, w więzieniach śledczych lub w obozach koncentracyjnych przynajmniej przez jeden rok;

c) osobom, które za działalność, określoną pod literą a), w drodze administracyjnej zostały zesłane przez władze rosyjskie przynajmniej na okres dwóch lat na Syberję (do b. gubernij: jenijskiej, irkuckiej, toпольskiej lub tomskiej, albo na obszary: amurski, jakucki, przymorski lub zabajkalski, oraz na Sachalin) lub do b. gubernij: archangielskiej, wiackiej i wołogodzkiej;

d) wdowom i sierotom do 18 roku życia włącznie po straconych na podstawie wyroków za działalność, określoną pod lit. a), tudzież pozostałym po osobach wyliczonych pod lit. a), b) i c) wdowom, poślubionym przed przyznaniem zaopatrzenia, oraz sierotom do 18 roku życia włącznie, pochodzącym z małżeństwa, zawartego przez b. skazańca przed przyznaniem mu zaopatrzenia jako b. skazańcowi politycznemu, o ile osoby te nie posiadają środków, zapewniających utrzymanie;

e) rodzicom po straconych lub zmarłych b. skazańcach politycznych, objętych lit. a), o ile stracony lub zmarły skazaniec nie pozostawił wdowy lub dzieci i o ile rodzice nie pobierają żadnego innego zaopatrzenia ze Skarbu Państwa, albo też z jakiegokolwiek bądź innego tytułu z funduszy publicznych, lub też nie posiadają innych środków, zapewniających utrzymanie.

Wskazania dla bezrobotnego robotnika zabezpieczonego w Funduszu Bezrobocia. Ubiegać się o zasiłki z Funduszu Bezrobocia mogą ci robotnicy po utracie pracy, którzy najmniej przez 20 tygodni w ostatnich 12 miesiącach przed dniem zgłoszenia swego bezrobocia byli w stosunku najmu pracy w zakładach, obowiązanych do zabezpieczenia swych robotników w Funduszu Bezrobocia (zatrudniających conajmniej 5-ciu robotników i pracowników umysłowych łącznie).

I. Zgłoszenie prawa do zasiłków z Funduszu Bezrobocia.

Celem uzyskania prawa do zasiłków bezrobotny winien w ciągu najdalej jednego miesiąca od dnia rozwiązania z pracodawcą umowy o pracę zgłosić osobiście swe prawo do zasiłków w instytucji rejestrującej, na której terenie bezrobotny ostatnio zamieszkuje przynajmniej trzy tygodnie, przedstawiając przy zgłoszeniu:

- 1) dowód osobisty lub inne urzędowe zaświadczenie tożsamości osoby;
- 2) zaświadczenie pracodawcy o zwolnieniu z ostatniej pracy, zawierające conajmniej daty zawarcia i rozwiązania stosunku najmu pracy, wysokość płacy oraz ilość zatrudnionych pracowników w okresie pracy bezrobotnego.

Uwaga. Okres miesięczny zgłoszenia prawa do zasiłków przedłuża się o czas udowodnionej choroby, inwalidztwa i służby

wojskowej nieczynnej (ćwiczenia) oraz dla robotników sezonowych o przeciąg martwego sezonu, który trwa od 15 grudnia do 1 marca (o ile na danym terenie bezrobotnym nie zostało przyznane prawo do świadczeń, również w czasie trwania sezonu martwego).

W braku wyżej wymienionych przyczyn zgłoszenie prawa do zasiłku w terminie późniejszym niż jeden miesiąc od dnia rozwiązania ostatniego stosunku najmu pracy jest nieważne i bezrobotny traci prawo do zasiłków.

Również w wypadku niezłożenia zaświadczenia z ostatniej pracy i nieokazania dowodu tożsamości — zgłoszenie nie będzie uznane za dokonane.

Instytucjami rejestrującymi zgłoszenia o zasiłki są Państwo lub Komunalne Urzędy Pośrednictwa Pracy, względnie ich oddziały.

W miejscowościach oddalonych od siedziby tych Urzędów zgłoszenia rejestrują Urzędy Gminne (Okregowe) Magistraty, Wydziały Powiatowe, wzgl. Kasy Chorych.

Adres instytucji rejestrującej wskażą władze gminne lub policyjne.

Bezrobotny po dokonaniu zgłoszenia w instytucji rejestrującej otrzymuje legitymację „poszukującego pracy”.

Zgłoszenie prawa do zasiłku jest równocześnie zawiadomieniem bezrobotnego o poszukiwaniu pracy i o chęci przyjęcia każdej odpowiedniej pracy, wskazanej mu przez instytucję rejestrującą.

Dla udowodnienia swego prawa do zasiłków bezrobotny ponadto winien złożyć w instytucji rejestrującej zaświadczenie, stwierdzające na podstawie ksiąg meldunkowych: miejsce i przeciąg czasu zamieszkania bezrobotnego oraz jego stan rodzinny (wykaz członków rodziny, pozostających na wyłączeniu jego utrzymaniu), wydane przez Zarząd gminny wiejskiej, a w gminach miejskich przez właściciela (administratora, rządce domu).

Zaświadczenie powyższe bezrobotny przedstawia na formularzu, który otrzymuje bezpłatnie w instytucji rejestrującej.

O ile ostatecznie zaświadczenie zakładu pracy nie stwierdza 20-tygodniowej pracy bezrobotnego, w okresie 12-tu miesięcy przed dniem zgłoszenia jego prawa do zasiłków, wówczas bezrobotny winien przedłożyć świadectwo z poprzedniej pracy celem udowodnienia, iż w wyżej wymienionym okresie rocznym pozostawał conajmniej 20 tygodni w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach, obowiązanych do zabezpieczenia swych robotników w Funduszu Bezrobocia.

Uwaga 1. W razie niezłożenia dokumentów uzupełniających postępowanie w sprawie przyznania zasiłków zawieszają się do czasu ich złożenia.

Uwaga 2. W myśl art. 29 Ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, pracodawca obowiązany jest wydać na żądanie bezrobotnemu zaświadczenie o zwolnieniu z pracy w ciągu 24 godzin.

W razie odmowy wydania tego zaświadczenia, bezrobotny winien niezwłocznie zawiadomić o tem instytucję rejestrującą, która ze swej strony wezwie pracodawcę do wydania zaświadczenia, w razie zaś niewykonania tego żądania — przyjmie zgłoszenie bezrobotnego na podstawie jego protokularnego oświadczenia, zastępującego zaświadczenie o pracy.

II. Wyłączeni od prawa do zasiłków są zabezpieczeni, którzy pozostają bez pracy:

- a) w czasie pobierania zasiłków, przysługujących im z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, jak również po ich wyczerpaniu oraz w wypadkach, w których przymus ubezpieczenia na wypadek choroby nie został wykonany, jeśli stan zdrowia nie pozwala im na podjęcie właściwej pracy;
- b) na skutek inwalidztwa;
- c) na skutek strajku podczas jego trwania;
- d) na skutek okoliczności, powstałych z winy robotnika, które w myśl obowiązujących ustaw powodują natychmiastowe wydalenie z pracy, do czasu zgłoszenia przez robotnika nowego wypadku utraty pracy.

III. Zgłoszenie po decyzję w sprawie przyznania prawa do zasiłków.

Po decyzję w sprawie przyznania prawa do zasiłków bezrobotny może zgłosić się do tej samej instytucji rejestrującej, w której dokonał zgłoszenia najwcześniej na 11-ty dzień od dnia zarejestrowania się, gdzie również podane mu będą miejsce i dzień wypłaty zasiłku.

Prawo do pobierania zasiłków zaczyna się po 10-ciu dniach, licząc od dnia zarejestrowania się bezrobotnego i trwa najwyżej 13 lub na skutek przedłużenia tego okresu 17 tygodni w ciągu jednego roku, licząc od dnia pobrania pierwszego zasiłku.

IV. Odwołanie się od decyzji Zarządu Obwodowego.

Bezrobotnemu przysługuje prawo odwołania się do decyzji Zarządu Obwodowego do Obwodowej Komisji Odwoławczej.

Sposób, w jaki należy złożyć skargę odwoławczą i termin jej złożenia, wskazane są każdorazowo w piśmie Zarządu Obwodowego, zawiadamiającem o odmowie prawa do zasiłków.

V. Obowiązki bezrobotnego w czasie pobierania zasiłków.

Od 11-go dnia po zgłoszeniu prawa do zasiłków i w ciągu całego czasu pobierania zasiłków, bezrobotny obowiązany jest zgłaszać się do kontroli stałej w miejscach, dniach i godzinach wyznaczonych, celem stwierdzenia, iż jest bez pracy i wyjaśnienia, czy nie zaszły zmiany, wpływające na prawo do pobierania zasiłku oraz na jego wysokość.

Obowiązkowi zgłaszania się do kontroli stałej podlegają również ci bezrobotni, którzy wnieśli odwołania w sprawie zasiłków do Obwodowej Komisji Odwoławczej.

Przy kontroli bezrobotny winien zawiadomić:

- o otrzymaniu przez niego samego lub przez członków jego rodziny pracy zarobkowej, choćby nawet krótkotrwałej,
- o śmierci którejkolwiek z osób, zaliczonych do jego rodziny lub o zapewnieniu jej utrzymania przez osoby trzecie.

Przy kontroli bezrobotny winien przedstawiać swoją „legitymację poszukującego pracy” oraz dowód tożsamości.

W wypadku obłożnej choroby bezrobotny winien nadesłać do instytucji kontrolującej zaświadczenie lekarskie, celem zwolnienia go od zgłaszania się do kontroli.

VI. Podjęcie pracy w czasie pobierania zasiłków.

Bezrobotny, który w czasie pobierania zasiłków, przystąpił do pracy zarobkowej i utracił ją bez winy z jego strony po upływie conajmniej dni 10-ciu, podlega dla otrzymania nadal zasiłków 10-ciodniowemu wyczekiwaniu, licząc od dnia zgłoszenia ponownego bezrobocia; od wyczekiwania wolny jest ten bezrobotny, który ukończył nową swą pracę przed upływem dni 10.

VII. Pobieranie zasiłków.

Po wypłacie zasiłków bezrobotny winien zgłaszać się osobiście w oznaczonym miejscu i godzinie, przedstawiając dowód tożsamości i „legitymację poszukującego pracy”.

W wypadku obłożnej choroby bezrobotnego zasiłek jego może odebrać osoba upoważniona przez bezrobotnego, przedstawiając:

- jego „legitymację poszukującego pracy”;
- pisemne upoważnienie, poświadczane przez władzę policyjną, gminę, magistrat lub właściciela (rządce) domu, w którym bezrobotny zamieszkuje;
- zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia bezrobotnego, a w miejscowości gdzie nie ma lekarza, zaświadczenie władz lub osób (jak w punkcie b).

VIII. Utrata prawa do zasiłków.

Nabyte prawo do zasiłków traci bezrobotny, o ile:

- nie przyjął odpowiedniej pracy, wskazanej mu przez Państwowy lub Komunalny Urząd Pośrednictwa Pracy (ich Oddziały lub instytucję rejestrującą Funduszu Bezrobocia);
- nie zawiadomił przy najbliższym zgłoszeniu się do kontroli o utrzymaniu przezeń lub przez któregośkolwiek z członków rodziny, pozostających na wyłącznym jego utrzymaniu, pracy stałej lub krótkotrwałej, bądź też o śmierci lub o zapewnieniu członkowi rodziny, będącemu na jego utrzymaniu, utrzymania przez inne osoby.

IX. Pozbawienie zasiłków.

Bezrobotny zostaje pozbawiony zasiłków:

- na okres do dni 10-ciu; o ile z przyczyn nieuzasadnionych nie zgłosił się do kontroli stałej;
- na okres do dni 28-miu jeśli podał nieprawdziwe dane co do warunków, uprawniających go do pobierania zasiłków;
- na okres dni 28-miu, o ile dobrowolnie z przyczyn nieuzasadnionych rozwiązał stosunek najmu pracy.

X. Odpowiedzialność sądowa bezrobotnego.

W razie stwierdzenia bezprawnego pobrania przez bezrobotnego zasiłków, np. za czas wykonywania pracy zarobkowej, bezrobotny będzie pozbawiony prawa do korzystania z dalszych zasiłków oraz zostaną skierowane przeciwko niemu sprawy do sądu:

- cywilna — o ile odmówi zwrotu nieprawnie pobranych zasiłków;
 - karna — o oszustwo i t. p.
- Winny rozmyślnego przedstawienia, wzgl. potwierdzenia nie-

Magistrat.

prawdziwych danych, mających uzasadnić przyznanie zasiłku z tytułu Ustawy z zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, ulegną karze aresztu do 1-go miesiąca lub grzywny od 30 — 1000 złotych, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej.

Wszelkie informacje w sprawach zasiłkowych są udzielane bezrobotnym w dniach i godzinach, ustalonych przez instytucje rejestrujące.

Wycieczki Ligi Morskiej i Kolonjalnej na Wystawę Kolonjalną do Paryża. Celem umożliwienia jaknajszerszym sferom polskiego społeczeństwa zapoznania się praktycznego z zagadnieniem kolonialnym, odgrywającym coraz większą rolę w naszym życiu, zarówno gospodarczym, jak i społecznym (emigracja), Liga Morska i Kolonjalna organizuje 2 wycieczki, które wyruszą w lipcu b. r. na Wystawę Kolonjalną do Paryża drogą morską i lądową. Należy dodać, że uczestnicy wycieczki morskiej, odbędą podróż z Gdyni przez Kopenhagę do Havru pod polską banderą, okrętem polskiej transatlantycznej linii okrętowej „Gdynia-Ameryka „PUŁASKI”. Zarówno bogaty i urozmaicony program tych wycieczek, który przewiduje między innymi, oprócz zwiedzenia Wystawy i Paryża, udział w Narodowym Święcie Francuskim w dniu 14 lipca, jak i niskie stosunkowo ceny, winny przyczynić się do dużego powodzenia tych wycieczek.

Zapisy przyjmuje Centrala Ligi M. i K. Warszawa, ul. Nowy Świat 33, tel. 315-88. Wszelkich informacji udziela zarówno Centrala, jak i Oddział Ligi Morskiej i Kolonjalnej w Zgierzu.

Echo „Wielkiego Tygodnia Pol. Czerwonego Krzyża”. Dzięki życzliwości, współpracy i dobrej woli b. wielu osób, które w roku bieżącym weszły do komitetu organizacyjnego „Wielkiego Tygodnia P. C. K.”, cel tej organizacji, t. j. szeroka propaganda idei czerwono krzyżowej, oraz zasilenie funduszy instytucji, został w zupełności osiągnięty. To też Zarząd Miejscowego Oddziału P. C. K. składa na tem miejscu serdeczne podziękowanie wszystkim osobom i instytucjom, które w jakikolwiek sposób przyczyniły się do powodzenia tej akcji. Jednocześnie Sekcja finansowa podaje wyniki zbiorów, osiągniętych z różnorodnych źródeł. I tak: kwesta uliczna, prowadzona przez 14 par młodzieży z miejscowych organizacji sportowo-gimnastycznych dała zł. 371.13, przy 6-ciu stolikach zebrano zł. 223.93, na 5 list specjalnych zebrano większych ofiar od firm przemysłowych i bankowych zł. 500.—, ze sprzedaży nalepek okiennych zł. 30.—, z wejść na akademiej osiągnięto zł. 14.80, z kwesty we wsi Proboszczewice zł. 2.40, z kwesty we wsi Piaskowice zł. 2.48. Ogółem ze zbiorów tych osiągnięto zł. 1,144.74. Wszystkim ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać”.

Znalezione. W Komisariacie znajduje się znak rejestracyjny samochodu Ł. D. № 811,22 i jest do odebrania.

Ogłoszenia urzędowe.**Rozporządzenie porządkowe**

Wojewody Łódzkiego z dnia 6-go maja 1931 roku
o zakazie umieszczania w miejscach i lokalach publicznych tak zw. aparatów zręczności.

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządza, co następuje:

§ 1. Zabrania się umieszczania w miejscach i lokalach publicznych tak zwanych aparatów zręczności systemu „Bajazzo”, „Rigoletto”, „Forbes” i innych podobnych systemów, jako służących do uprawiania gry hazardowej.

§ 2. Aparaty zręczności, o których mowa w § 1, umieszczone w miejscach i lokalach publicznych na podstawie zezwolenia władz administracji ogólnej, winny być usunięte w ciągu 3 miesięcy, pozostałe zaś aparaty w przeciągu jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl art. 111 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86) grzywną do 500 zł. lub aresztem do 14 dni albo obu temi karami łącznie, aparaty zaś będą usuwane w drodze przymusowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia następnego po dniu ogłoszenia.

Wojewoda Łódzki (—) Wł. Jassenott.

Druk M. Nowicki w Zgierzu.